

Vörös Lobogó

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA
ÉS A MEGYEI NEPTANÁCS LAPJA

XXV. évfolyam
7613. szám
4 oldal,
30 bani
Vasárnap,
1969.
szeptember 7

NICOLAE CEAUȘESCU, ROMÁNIA SZOCIALISTA KÖZTÁRSASÁG ÁLLAMTANÁCSÁNAK ELNÖKE BEFEJEZTE IRÁNI HIVATALOS LÁTOGATÁSÁT

Szombat délután Teheránból visszakerült a fővárosba Nicolae Ceaușescu, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke, aki feleségével, Elena Ceaușescuval együtt Ócsászári Felsőge Mohammed Reza Pahlavi Aryamehr sahinsah és Öfélése Irán császárnéja meghívására hivatalos látogatást tett Iránban.

Az Államtanács elnökét elkísérte Ilie Verdeț, a Minisztertanács első alelnöke, Corneliu Mănescu külügyminiszter, Ion Avram gépgyártóipari miniszter és Alexandru Albescu külkereskedelmi miniszter-helyettes.

Erkeztük a Báneasa repülőterén jelen voltak a következő elvtársak: Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Fazekas János, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Ioșif Banc, Petre Blajovici, Gere Mihály, Ion Ioniță vezérrezdes, Vasile Patilinet, Dumitru Popa, Ion Stănescu, az Államtanács és a Minisztertanács több alelnöke, központi intézmények és társadalmi szervezetek vezetői, tábornokok.

román újságírók és külföldi sajtótudósok.

Jelen volt Yahia Motamed-Vaziri Irán bukaresti ideiglenes ügyvivője és az iráni nagykövetség több tagja, hazánkban akkreditált diplomáciai képviselők vezetői.

A Báneasa repülőterén homlokzatán Románia Szocialista Köztársaság állami zászlója lengett.

A repülőterén számos fővárosi lakos rendkívül meleg fogadtatásban részesítette Nicolae Ceaușescu elvtársat.

★

Befejezte iráni hivatalos látogatását, amelyet Ócsászári Felsőge Mohammed Reza Pahlavi Aryamehr sahinsah és Farah császárné meghívására tett, Nicolae Ceaușescu, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke feleségével, Elena Ceaușescuval együtt, Ilie Verdeț, a Minisztertanács első alelnöke, Corneliu Mănescu külügyminiszter, Ion Avram gépgyártóipari miniszter, Alexandru Albescu külkereskedelmi miniszter-helyettes kíséretében, szombat reggel hazautazott Teheránból.

A román vendégeket, akiket Ócsászári Felsőge kísérték el a Golestan Palotától a repülőterig,

a főváros lakossága újból melegen üdvözölte az utcákon. A város főbb sugárutjait szegélyező épületek homlokzatán hatalmas háromszínű zászlók lengtek; mindenfelé látható volt a román államfő és felesége arcképe.

Az ünnepi díszbe öltözött Mehribad repülőterre a vendégeket kísérték Amir Abbas Hoveida, Irán miniszterelnöke, Sarif Emami, a szenátus elnöke, Abdulah Riaz, a képviselőház elnöke, Assadolah Alam, a császári udvar minisztere, Fereydun Djam hadseregparancsnok, a császári hadsereg főparancsnok-ságának vezérkari főnöke, Szoltan H. V. Szanandazi, Irán bukaresti nagykövete és több más személyiség.

A repülőterén volt Pavel Silard, Románia teheráni nagykövete, a nagykövetség és a gazdasági kirendeltség tagjai, valamint a gazdasági kooperációs egyezmények alapján Teheránban dolgozó román szakemberek.

Jelen voltak Teheránban akkreditált diplomáciai képviselők vezetői.

A két ország állami himnuszának elhangzása után Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának

elnöke és Irán sahinsahja ellépett a katonai díszszázad előtt.

Nicolae Ceaușescu elnök és felesége, Elena Ceaușescu, valamint a többi román személyiség elbucsu-zik Irán sahinsahjától, Farah császárnétól és a repülőterén jelen lévő hivatalos személyektől. A két államfő szívélyesen kezelt szorított egymással. A vendégeknek virágot nyújtottak át.

Az elnöki repülőgép 10 órakor felszáll a Mehribad repülőteréről a katonai pályájáról. Innen a határig az iráni hadsereg sugárhajtású repülőgépeinek egyik alakulata kíséri el a repülőgépet.

A román államfő a repülőgépről a következő táviratot intézte Aryamehr sahinsahhoz:

„Irán területét elhagyva, ki öhajtom fejezni forró köszönetemet a kitűnő vendéglátásért és a szívélyességért, amellyel az ön szép országában tett látogatásunk során bennünket öveztek.

Megragadjuk az alkalmat, hogy jó egészséget és boldogságot kívánjunk önnek, jölteit és békét a baráti iráni népnek.

Meggyőződésünk, hogy a Románia és Irán közötti baráti kapcsolatok szüntelenül fejlődni fognak a két nép érdekében, a megértés és a béke érdekében a világon”.

Román-iráni közös közlemény

Nicolae Ceaușescu, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke és felesége, Elena Ceaușescu 1969. szeptember 1. és 6. között Ócsászári Felsőge Mohammed Reza Pahlavi Aryamehr, Irán sahinsahja és Farah Pahlavi császárné, meghívására hivatalos látogatást tett Iránban.

Iráni tartózkodásuk idején a magas rangú román vendégek megtekintették teheráni, eszlahani és szirazi gazdasági létesítményeket, történelmi műemlékeket és szociális-kulturális intézményeket. Ugyanakkor alkalmuk volt megismerkedni az iráni nép életével.

A látogatás idején Nicolae Ceaușescu, az Államtanács elnöke és Ócsászári Felsőge Aryamehr sahinsah szamba vette a két ország kapcsolatainak helyzetét és a közös érdekű nemzetközi problémákat.

Román részről a megbeszélésekben részt vett: Ilie Verdeț, a Minisztertanács első alelnöke, Corneliu Mănescu külügyminiszter, Ion Avram gépgyártóipari miniszter, Alexandru Albescu külkereskedelmi miniszter-helyettes, Pavel Silard, Románia Szocialista Köztársaság teheráni nagykövete.

Iráni részről: Ardeshir Zahedi külügyminiszter, Hushang Ansari gazdasági ügyvivő, Szoltan H. V. Szanandazi, Ócsászári Felsőge Aryamehr sahinsah bukaresti

nagykövete, Manoutcher Zelli külügyminisztériumi politikai vezérigazgató, Ahmad Ardalan, a külügyminisztérium II. politikai osztályának ideiglenes igazgatója.

A megbeszélések során, amelyek a két ország viszonyát jellemző szívélyesség és kölcsönös megértés légkörében folytak le, Nicolae Ceaușescu, az Államtanács elnöke nagyra értékelte Iránnak Aryamehr sahinsah égése alatt gazdasági, szociális és kulturális téren elért eredményeit. Ócsászári Felsőge szintén nagyra értékelte Románia Szocialista Köztársaság gazdasági, szociális és kulturális téren a Románia vezetését, Nicolae Ceaușescu, az Államtanács elnöke irányításával elért eredményeit.

A két államfő gratulált egymásnak a két ország évszázados és baráti kapcsolatainak kedvező és eredményes alakulásáért, valamint azért, hogy örömdetes módon teljesítik az országaik között megkötött egyezményeket. Szilárd meggyőződésük, hogy a Románia és Irán közötti politikai, gazdasági, műszaki, tudományos, kulturális és művészeti együttműködés számos fejlődési lehetőséget kínál a jövőben is, és kitűnő szimbóluma a különböző társadalmi és gazdasági rendszerű államok közötti baráti együttműködésnek.

A két államfő megelégedéssel szövezték le, hogy a román-iráni gazdasági kooperáció alakulása fontos szerepet játszik a két nép közötti kapcsolatok előnyös fejlődésében.

désében és hogy a két állam vezetői közötti személyes kapcsolatok megteremtése megfelelő és hasznos alkalmat nyújt a két ország nézeteinek közeledésére és együttműködési lehetőségeinek tanulmányozására.

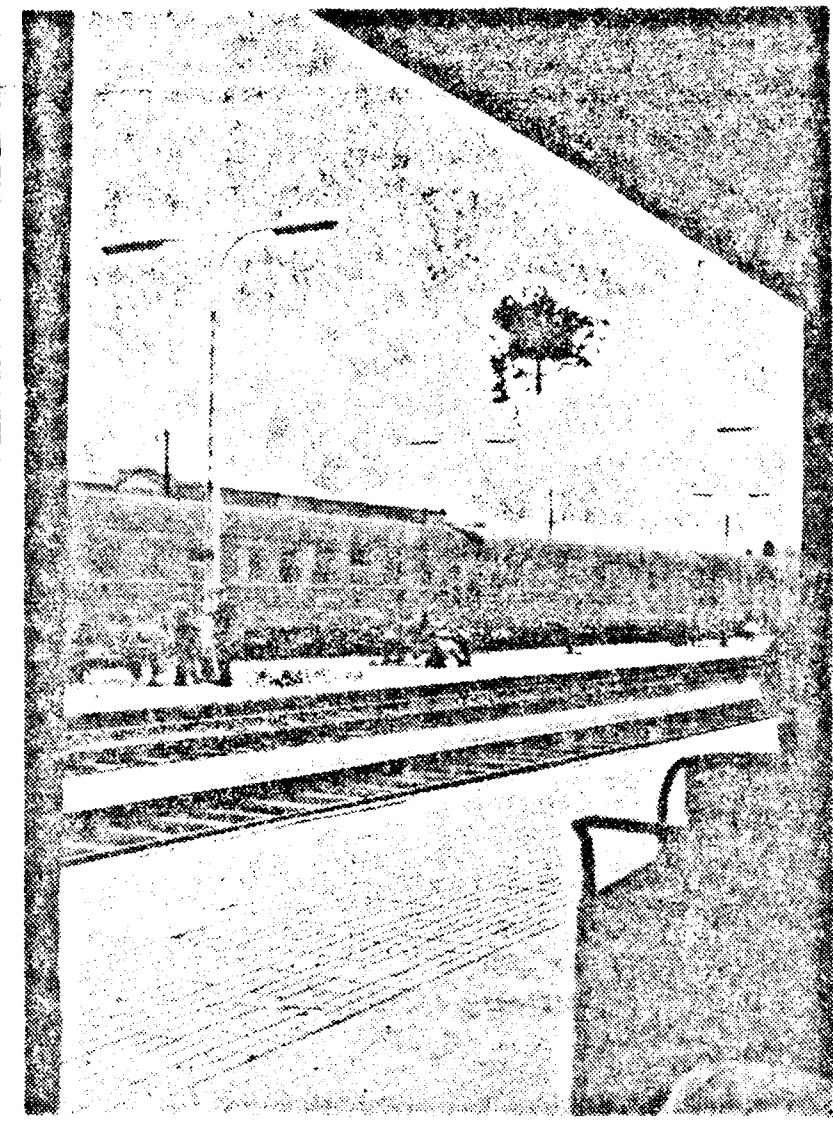
A két államfő kifejezte mély megelégedését a gazdasági és műszaki együttműködési egyezmény és a kiegészítő dokumentumok megkötése felett, amelyeket a látogatás idején írtak alá.

A megbeszélések során a két fél megállapította a nézetek közelségét vagy azonosságát a főbb nemzetközi kérdésekkel kapcsolatban.

A két fél kifejezte ragaszkodását a békés egymás mellett élés elvéhez és újból hangsúlyozta, hogy tiszteltetben kell tartani a nemzeti szuverenitást és függetlenséget, a jogegyenlőséget, az államok belügyeibe való be nem avatkozást, a kölcsönös tisztelést és előny elveit, amelyeknek az államok közötti kapcsolatok fő alapjait kell szolgálniuk, függetlenül az államok társadalmi, gazdasági és politikai rendszerétől. A felek hangsúlyozták, hogy ezeknek az elveknek bármilyen megsértése feszültséget szül vagy nézeteltéréseket okoz, amelyek veszélyeztetik a világ békét.

Kifejezve mély nyugalanságát a világ egyes térségeiben fennálló feszültség miatt, a két államfő hangsúlyozta azt a szilárd óhaját, hogy folytassa erőfeszítéseit a nemzetközi enyhülés légkörének megteremtésére.

(Folytatás a IV. oldalon)

Az aradi vasútállomás. Naponta számos vonat, sok ezer utas érkezik és indul innen az ország különböző tájait felé, messze külföldre. (CANCIU MARCEL felvétele)

HO SI MIN

A Román Kommunista Párt Központi Bizottságának,
Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának
és Minisztertanácsának

HATÁROZATA

Ho Si Min elvtárs elhunytával kapcsolatban

Ho Si Min elvtársnak, a Vietnami Dolgozók Pártja Központi Bizottsága elnökének, Vietnam Demokratikus Köztársaság elnökének elhunytával kapcsolatban a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa és Minisztertanácsa elhatározta: 1969. szeptember 9-ét gyásznapra nyilvánítja.

Ezen a napon félórásra eresztik Románia Szocialista Köztársaság állami zászlaját és a Román Kommunista Párt zászlaját. A szórakoztató és sportrendezvényeket, az ünnepi és emléktárgyakat felfüggesztik. A rádió és a televízió, a színházak és a mozik és a többi kulturális intézmény megfelelő műsort ad elő.

Pártunk és államunk vezetőinek részvétlátogatása Vietnam Demokratikus Köztársaság bukaresti nagykövetségén

Osztozva a vietnami nép mély fájdalomában, pártunk és államunk vezetői szombat délután Vietnam Demokratikus Köztársaság bukaresti nagykövetségén részt vettek a Ho Si Min elvtársnak a súlyos betegségével kapcsolatban, amely Ho Si Min elvtársnak a munkásságát nagy és szeretett vezetőnek az elhunytával érte az egész vietnami népet.

Tizenhat óra. A nagykövetségre érkeznek a következő elvtársak: Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Ber-

ghianu, Florian Dănilache, Emil Drăgănescu, Fazekas János, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Ioșif Banc, Petre Blajovici, Gere Mihály, Ion Ioniță vezérrezdes, Vasile Patilinet, Dumitru Popa és Ion Stănescu.

Jelen vannak a vietnami nagykövetség tagjai élen Hoang Tu nagykövettel. Ott van Nguyen Duc Van, Dél-Vietnam Köztársasága ideiglenes forradalmi kormányának nagykövete.

Nicolae Ceaușescu elvtárs, a Román Kommunista Párt Központi

Bizottsága, az Államtanács, a kormány és az egész román nép nevében őszinte részvétét fejezi ki a Ho Si Min elvtárs halálát követően. A nagy és súlyos veszteséget, a nagy és vietnami népet, az egész kommunista mozgalmat érte.

Egy percig csendben állanak Ho Si Min elvtárs gyászkereténél. A nagy és súlyos veszteséget, a nagy és vietnami népet, az egész kommunista mozgalmat érte. A nagy és súlyos veszteséget, a nagy és vietnami népet, az egész kommunista mozgalmat érte.

Román párt- és állami küldöttség utazott Hanoiba, Ho Si Min temetésére

Szombat délután Hanoiba utazott Románia Szocialista Köztársaság párt- és állami küldöttsége, hogy részt vegyen Ho Si Minnek

a Vietnami Dolgozók Pártja Központi Bizottsága elnökének, Vietnam Demokratikus Köztársaság elnökének temetésén.

A küldöttségben részt vesznek a következő elvtársak: Ion Gheorghe Maurer, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Állandó Elnökségének tagja, a Minisztertanács elnöke, a küldöttség vezetője, Paul Niculescu-Mizil, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Állandó Elnökségének tagja, a KB titkára, Péterfi István, az RKP KB póttagja, az Államtanács alelnöke, valamint Constantin Bábeanu, Románia hanoi nagykövete.

A küldöttséget a Báneasa repülőterre a következő elvtársak kísérték ki: Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Emil Drăgănescu, Fazekas János, Leonte Răutu, Ioșif Banc, Vasile Patilinet, Mihai Marinescu és Ion Stănescu, a Minisztertanács alelnöke és más hivatalos személyek.

Jelen volt Hoang Tu, Vietnam DK bukaresti nagykövete, Nguyen Duc Van, Dél-Vietnam Köztársasága ideiglenes forradalmi kormányának nagykövete és a diplomáciai testület más tagjai.

Ott volt A. V. Basov, a Szovjetunió és Csan Haj-fun, a Kínai NK bukaresti nagykövete.

IPARI HÍRADÓ

Iparvállalataink szakszervezeti bizottságai a közgazdászokkal karöltve, az elmúlt 8 hónap nagy ütemben kibontakozó szocialista versenyének eredményeit elemezték ezekben a napokban. Ugyanakkor felülvizsgálták az év elején tett felajánlások teljesítését is. Elemzéseik nyomán arra a következtetésre jutottunk, hogy a Vagongyár és a Szerszámgépgyár kivételével, majdnem minden vállalatban túlszámnyalták tervfeladataikat és a felajánlásukat is teljesítették.

A textilészek...

...versenyében a két nagy üzem, a December 30. és a Teba munkaközösségei járnak az élen. Az ÚTA-ban több mint 400 000 lej értékben, a Tebában pedig 2000 négyzetméter készítménnyel teljesítették tel előirányzatukat. Majdnem ilyen szép eredményt regisztráltak a Készruhagyárban és a Vörös Trió vállalatban is. A Konfekciógépgyár kollektívája 400 ezer, míg a kötszővők 7,3 millió lejjel tetézték felajánlásaikat.

A fakitermelők...

...legfontosabb célkitűzése a lemaradások likvidálása volt. Az év eleji rossz időjárás és a gyenge munkaszervezés ugyanis vissza-

vetette őket munkájukban. Mo azonban már emelt fővel jelen hetik, hogy a műszaki szervezési intézkedési terv célkitűzéseinek életbeleptetése révén már szép eredményeket értek el. Behozták lemaradását, a lippai vállalat pedig már 1240 köbméterrel több bükkrönköt termelt ki, mint a terv előírta.

Az élelmiszeripariak...

...mint még eddig csak ritkán most a tervek túlszámnyaltását jelenthették. Nyolc hónap alatt a tonna húst, 3 tonna húskészítményt, 24 tonna cukrot és 5 tonna jöminőségű konzervet készítették tervén felül. A legtöbb vállalatban biztosították az egész év terv túlszámnyaltásához szükséges anyagi feltételeket.

A helyiipari...

...vállalatok dolgozói is és szorúbban szervezték meg munkájukat. Különös hangsúlyt helyeztek az építőanyagok gyártására. Ezek nyomán csupán a Muršul vállalat eddig mintegy 400 000 téglával és 58 köbméter előregyártott vasbetonelemmel küldött többet az építőknél.

MEGHÍVÓ

Az Arad Muncipiumi Néptanács 1969. szeptember 12-én, pénteken 16 órára, a muncipiumi néptanács székházának dísztermébe (Köztársaság útja 75. szám) összehívja harmadik, rendes ülését.

N A P I R E N D:

1. Beszámoló a beruházási és főjavítási munkálatok elvégzéséről.
2. A terv- és pénzügyi állandó bizottság társjelentése.

GORNIC IOAN,
elnök

SZABÓ GYULA

Lapunk

II. oldalán:

A „Románia '69”
első nemzetközi
folklor-fesztivál
és -verseny díj-
nyerteseinek és
kitüntetettjeinek
díszelőadása

Meddig vártnak magukra a gépesítők?

A szentlányi termelőszövetkezet a „jólménő” egysége közé sorolható. De ha a dolgok mélyére nézünk, olyasmivel találkozhatunk, ami ceruzavégre való. Ugyanis az őszi vetési kampány kopog az ajtón, de még most is a nyári ugarolással van lefoglalva a traktorok zöme. Így sem tudnának düllőre jutni, még a vetési idő beköszöntése előtt végezni a fontos munkálatokat, ha nem jött volna segítség a mikalai gépesítő al-

egységétől. A termelőszövetkezet vezetésége a tőle telhető minden támogatást megadott az ujaradi gépesítő vállalat 11-es alegységének. A gazdaság székházával szemben sorakoznak a traktorbrigád gépei. Ott helyben van az üzemanyagraktár, kisebb javítóműhely, eke, há-

segítésre szorultak. „Olyan jól” mentek a kombájnok, hogy június 7-től 30-ig tartott az aratás. (Engedjessék meg, nem lehet mindent az esős időre kenni!) Főlapozgatva a cseplesi naplókat, olyan kombájnok is találunk, melyek napi teljesítménye nem egy esetben csupán 4000 kiló, sőt annál kevesebb volt. A kombájnok dőcögtek, a tagok mérgetöltek. Jöttek mások, hogy minél előbb végezzenek az aratással.

Ugy tünik, hogy az ujaradi Gépesítő Vállalattól nagyon távol esik ez a szövetkezet, s ritkábban tudnak eljutni ide az illetékesek.

A reggeli kiadás harmat már beharangozta a nyár végét s az őszi kezdetét. Ismét egy betakarítási és vetési időny kéri a tagok és a gépesítők szorgos munkáját. „Ki mint vet, úgy arat!” — tartja a közmondás. A vetéshez viszont kijavított és kipróbált gépekre van szükség. És épp az ellenkezőjét

láttuk a napokban! A vetőgépek még most is ott állnak a brigád székhelyén leolajozva. Tavasz óta már a gyom is belepte őket.

Hiányoznak egyes gépeknek a csoroszlyák, magvezető csövek, itt-ott a kerekék kiültött is meg kellene hegesztetni, s mi több, ki kellene próbálni vetés előtt őket.

De nincs kivel — mondotta Kecskés József Pál, az alegység főnök-helyettese. — En meg egyedül nem győzőm. Csepeljünk a szóját, búk-könt, lucernamagot, magretket. s ezenkívül mindig akad javítani való is, mert traktorosaink egy része még fiatal és tapasztalatlan.

Ez igaz. De az alaposabb szer-

nikus egyszemélyben. Mert a szakemberek szabadságon vannak! Ott-jártunkkor Kaiser Antal azt sem tudta, merre menjen, mert a segítségül kapott traktorok irányítása mellett a minőségét is ellenőriznie kell. Sajnos — az idén is előfordult —, hogy nem minden traktorista végzett jó munkát. Jelenleg a vetőgépeket sincs aki kipróbálja és beállítsa. Mert a gépesítési alegység vezetője, Barna Irén, valamint az agronómus, Bogdan Ioan, még most sem tért vissza pihenőszabadságáról.

Maholnap beköszönt az őszi. Szükséges, hogy a munka folyamatosága érdekében mindent megtegyenek. Szentlányon is a betakarítási elvégzésért és végezzék el az őszi vetést is. Ehhez komoly szakmai irányításra, jó gépekre és szorgos munkaszkerekre van szükség. A szakemberek pedig tartásuk tisztelgésben a pihenési határidőt s ugyanakkor a kampányok fontosságát is!

Reméljük, a gépesítőknek is ez a véleményük.

Tájékoztató

A vételárat öt év alatt mézben lehet kiegyenlíteni.

HÁROMNAPOS NEMZETKÖZI ÉRTEKEZLET A FOLKLÓR ÉS NÉPMŰVÉSZET MAI SZEREPEÉRŐL

A bukaresti nemzetközi folklórfesztivál keretében zajlott le, a Köztársasági Palota kistermében, mintegy 22 ország küldötteinek részvételével az első hazai nemzetközi néprajzi értekezlet, melynek témája: A NEPI ALKOTÁS A MAI TÁRSADALOMBAN* című előadásorozat volt. Ezen 7 általános és 88 részlet-tanulmányban mutatják be a folklór és népművészet mai problémáit, elsősorban a jelenlegi fejlődés állását és irányvonalát.

Már a statisztikai adatok is impozánsak. A szimultán 5 nyelvű fordítás (román, angol, orosz, francia, német) modern feltételei között 95 felolvasásnak lehettünk tanúi, melyek között 43 hazai és 52 külföldi meghívott szerepelt. Az utóbbiak közül 11 jugoszláv, 6 csehszlovák, 4–4 szovjet, bolgár és francia, 3–3 lengyel és angol, 2–2 amerikai és olasz, valamint 1–1 belga, magyar, indiai, marokkói, perui, német, spanyol, izraeli, holland és finn delegátus tartott felolvasást a központi probléma különböző ágazataiból.

Az előadásokat D'ARCY HAYNAN, DR. IOAN VLADUTIU, DR. CORNEL IRIMIE és DR. PAUL PETRESCU általános jellegű referátumai mellett a következő témakörök szerint csoportosították:

FOLKLÓR ÉS NÉPMŰVÉSZET A MODERN TÁRSADALOMBAN; A FALU ÉS VÁROS KÖLCSONYHATÁSA. Ennek keretében mintegy 15 előadás hívtá fel magára a figyelmet, melyek közül elsőnek emelném ki ALAIN DANIELOU francia folklórista előadását a folklór és a modern demokráta társadalom kapcsolatáról. Bar szubjektív megítéléséről a modern-népzene kapcsolatában vitaközlő lehetne; témafelvetése és tárgyalási módja mindenképpen érdekes, Komoly filozófiai témát tárgyal PAVEL APOSTOL, ismert hazai ideológus, a folklór és a kibernetika kor szellemi irányvonalának kapcsolatáról. Szerinte a társadalmi forradalmak, nemzeti felszabadító mozgalmak, a technika és tudomány vívmányainak korában megváltozik a folklór szerepe mind a nemzeti, mind az általános emberi kultúra viszonylatában. E szerepváltozást PAVEL APOSTOL három szinten taglalja: a kiteljesedés, a szellemi hatás és a szeliskör kölcsönösség szintjein.

DR. KAPLA VASYAYA, indiai küldött, a népi alkotás általános kapcsolatát tanulmányozta a mai élet feltételei között. Felolvasásának elméleti és gyakorlati lényegét hat fő pontba foglalta össze, melynek vezérlő motívuma az alkotó és gyűjtő társadalmi felelőssége.

DR. SLOBODA ZECEVIC, jugoszláv küldött, a folklórfesztiválok szerepét taglalta. K. C. PEETERS belga folklórista pedig a falu és város kulturális kapcsolatainak elvi szintjén a faluművészetek jelentőségét méltatta.

Említtést érdemel KAZIMIERZ PIETKIEWICZ előadása a mai leggyel népművészet-velelem módszereiről, valamint a már említett D'ARCY HAYNAN, UNESCO-delegátus, főreferátuma az ember és művészet mai kapcsolatairól. DR. SONIA KOVACOVICOVA, cseh folklórista, a szlovák falu jellegzetességeire korlátozta mondanivalóját, de ezt az iparosodás és technikai haladás feltételei között tanulmányozta s ily módon kapcsolódott a főtémához.

Persze folytatnunk tovább; megemlíthetnénk G. MUNTEANU, irodalomtörténész és más hazai, valamint külföldi irodalomtörténészek, folklóristák, etnográfusok dolgozatait.

A témakörök sorrendjét A NEMZETI TRADÍCIÓK ÉS FOLKLÓRKINCS APOLÁSÁVAL folytatnánk. E tekintetben számos hazai referátum mellett (LARISA AGAPIA, GHIZELA SULTEANU stb.) LILIANA BOGDANOVA bolgár, RAOUL MONTAUD marokkói és DR. AMNON SHILOAH izraeli delegátus folklórtanulmányát kell kiemelnünk. MINAS KAKRONI libanoni folklórista magas színvonalú okfejtésében pedig hazájá heterogén eredetű népköltészetét taglalta.

A nemzeti táncok témakörében FRANCE LANCELOT francia és ARCADIO DE LARREA PALANIN spanyol delegátusok felolvasai voltak érdekesek.

A harmadik igen érdekes témakör a MESTERSEGEK KÖRE TÖMÖRÜLT. A kutatók többsége (DR.

W. F. A. NICOLAISEN, skót, VASIL MARINOV bolgár, DR. D'ARCY HAYNAN angol, OLGA HORSA és ECATERINA COGAN román kutatók) a mestersegek, művészet és modern társadalom kapcsolatát tanulmányozta.

A NÉPVISELET mai állásáról, tradíciójáról és fejlődéséről szolt A. J. BERNET KEMPERS holland.

JAN ZBOROVSKY cseh, V. S. ZELENCIN holland, HOFFER TAMAS magyar, valamint több román küldött felszólalása. A hazai küldöttek közül LUCIA APOLZAN és ELENA SECOŞAN dolgozatait emelném ki. Ez utóbbi a népművészet eleminek ipari és díszítőtechnikai hasznosításáról beszélt.

E rövid cikkben természetesen nehéz izelítőt adni egy háromnapos tudományos értekezlet témaköréről. Befelezésül még annyit, hogy pártunk és kormányunk mélyen demokratikus nemzetiségű politikáját tükrözték azoknak a hazai magyar és nemzetközi kutatóknak a felolvasásai, melyek a romániai magyar és német folklór, népviselet problémáit taglalták. Szólnunk kell MICHAEL KRONER, brassói szerkesztő dolgozatáról, FR. MÜLLER multszázadi szász népmesegyűjtéséről, HANNI MARKEL, kolozsvári folklórista tanulmányáról a mai szász népmesegyűjtéséről, továbbá FARAGO JÓZSEF és RÁDULY JÁNOS folklórszociográfiai adatfelméréséről, KÖNCZEY ADAM érdekes dolgozatában a folklórtermékek mai változatairól és kollektív származásáról tartott érdekesítő eszmefuttatást.

Az első romániai nemzetközi folklórfesztivál méltán vivta ki mind a szervezéssel, mind a műsor tartalmasságával a nemzetközi elismerést.

Várjuk a dolgozatok nyomtatásbani megjelenését.

KOVÁCH GEZA

Bukarestben

Rügyek

Frissen kiadott kötetet jelszék irasatolomon. Mindig alazattal lapozok fel egy-egy nyomdajestekszagot a rasztó könyvet. A nyomtatott szó varázsa kerit hatalmába.

A papírvagó kés versoldalakait választ el egymástól. A szépen illusztrált füzet zsengetollak első próbálata.

RÜGYEK*, ez a címe ennek a kis versesgyűjteménynek, melyben a legújabb generáció öntötte szavakba csendteljes rimkekből gondolatait, érzelmeit. Értékes ez a kötet, nemcsak azért, mert szárnybontásra tanuskodik, vagy gyermeki ösztönöktől telített, hanem meglepő és örömezős, is, mivel a felhőtlen mindennapi munkája, partunk poétiakja, hazánk seep

*Az Arad Megyei Pionértanács kiadása, 1968.

tájai gy. rmekeinket arra készítik, hogy versben — a szófűzés legismertebb műfajában — fejezzék ki érzelmeiket. A gyermeki szemszögből feltérképezett valóság fokröröi ezek a versek.

„Virág és szikla legyek a hazai tájon” — írja valahol az ifjú poéta. Felöltö emberhez méltó feladat! Bízalommal araszt el az a tudat, hogy a ma még rügyező, kibontakozó új generációnak ilyen magasatos célkitűzései vannak.

Olyan emberekkel találkozik kis városnyakendősök, amilyenek pajtásokot lát és szeretne látni. Munkabírástok legyen gránit-szilárd, telktülvágotok pedig gazdag, mint a tavaszi rét, virágbabó-láskák. Munkabírástok legyen gránit-szilárd.

SZERKES GÁBOR

Aurel Jiquidi:
Bánatos ember.

Egy szobor — és ami mögötte van

A krimi-irodalom hősei közül kevésnek adatott meg, hogy szobrot emeljenek emlékeztetőre. Sherlock Holmes, Simon Templar, Arsène Lupin már személyiséget nyertek, nevük ismertebb, mint író szülőapjuké. Conan Doyle-é, Leslie Charteris-é, illetve Maurice Leblanc-é.

És mégis, talán valamennyiüket túlszárnyalja Georges Simenon detektívregényeinek hőse. Maigret felügyelő. Husz-három emberként ismerjük, tudjuk, hogy paraszti származású és nehezen küzdött fel magát a felügyelőség, hogy alacsony, hízásnak induló, hogy milyen dohányt szív, hányas cipőt hord, hogy bogarai vannak, hogy egy kicsit unja az egészet és már alig várja, hogy nyugdíjazzák. A híres francia orvosprofesszor, Dr. LeRiche mondotta egyszer, hogy neki az tetszik Simenon regényhőseiben, hogy nemcsak szellemi vagy testi életük van, hanem van majuk, tüdejük, izmaik és idegeik, szinte lehet állítani diagnózisukat.

Maigret felügyelőnek tavaly Hollandiában szobrot emeltek (elő ember közül is kevés futotta be ezt a karrier), sőt megjelentek emlékiratai is „Les memoires de Maigret” címen. A regényhős-felügyelő Jassan ismertebbé vált, mint írója, Georges Simenonról például azt sem tudjuk pontosan, hány regényt írt eddig. Mostanában felejte be kétszázadik regényét, amelyet saját neven szignált, de azelőtt 18 alkotását.

sújtott! Hektor a jobb karjával félkör ívet emelt maga fölé, s úgy pislogott ki alóla, mintha várná, hogy a vendéglő falai rádőljenek, azán kiszámítással ide-oda ugrált aszerint, hogy a tologató rud hova csapott le.

— Hogy sirok én?... Mondd csak ki meg egyszerű!... Hogyan zokogok?... Mint egy majom?... Vagy tan gorillát köptél ki a szédón?... —

A vendéglős hol jobbra, hol balra vágott, azán a mozdulata elakadt, s csak állt nagyra kerekített szemmel és fölhozott szemöldökkel: valami tévova öröm csiklandozta meg.

— Még hogy majom, háhá! — kacagott. — Nem is rossz... S a tetejében zokogó, az anyádát, te... te dilis!

Megint nevetett, szemöldöke még följebb húzódtott, s a pikoló most már tudta, hogy mindez pusztán azért van, hogy fölcsúljon önéne egy szikrányi remény, s mikor már azt hiszi, hogy két-három pojonnal megzsuta, a göré úr csak a testét patintsa ketté, mint a peracet, ha nem a becsapott lelket is letagossa, megalazza.

— Szóval zokogó majom?... Hát persze!... Erre már régebb is gondoltam volna... Zokogó ma-

meghatottan válaszal. Megköszöni az emléksorokat tartalmazó disztribumot és a „latin népek” egységét hangsúlyozva mond köszönetet tisztelőinek. (A költő levelet először Emilia Tailler tette közre 1915-ben. Ujabbban: Iliescu Ion: V. Alecsandri. Timisoara 1965).

I. Iliescu — említett tanulmányában — számba veszi a költőről irt aradi méltatásokat, megemlékezéseket. Így idézi I. Slavici cikket, mely szerint Alecsandri drámaíró Millo és Pascaly társulatai népszerűsítették.

1870-ben, temesvári mükedve-lők, bemutatják városunkban Alecsandri „Parasztlakodalmát” című drámáját. Verseit sokszázszor szavalták a helyi irodalmi összejöveteleken, A Speranța és a Lumina c. aradi folyóiratok pedig számos versét közölték.

Az első aradi lap

Az „Aradi Tudakozó Intézet Hirlapja” 1839. október 5-en indult meg. A lap csak hivatalos és magánhirdetéseket közölt. Kevés lehetett az előfizetője, mert az első számban, az olvasók érzelmeire

hatva, „a szerkesztő hivatala a részvételre udvarilag meghívja a közönséget előfizetésre”. Az első évben tizenhárom száma látott napvilágot és kb. száz előfizetőjéről tudunk. A Schmidt Ferenc nyomdájában előállított lapot, névtelenül, Schwestern Ferenc szerkesztette.

A második évi „folyamat”-ból 52 szám jelent meg. A szerkesztő most sem nevezi meg magát. Az előfizetők száma azonban nem akart emelkedni. Ezért a szerkesztő bevezeti a negyedéves előfizetést. Ezt a kor ódon nyelvén így fogalmazza meg: „... miszerint kegyes előfizetési részvétele által a kezdett Merényletet (így!) partol-ni méltóztatna”.

A szerkesztő minduntalan a gverszámú előfizetők miatt kesereg. Egyhelyütt beszél a szerkesztői „szervek”, azaz szempontokról. Egyesek szerint — mondja — két krajcárt sem ér a lap, mert nem hoz elég hirdetést, mások szerint, mert nem hoz elég olvasmányt. Ezen évfolyam utolsó számában, nevezi meg magát először.

1840. január 20-tól Aradi Hirdető címmel jelent meg. A hirdetések kivül „Egyveleg” rovatában apró, tanulságos történeteket

közl. Helyi hírszolgálatá azonban nincs.

1841 végén a lap — pártolás hiányában — megszűnt. Schwestern, aki az Arader Kundschafstblatt-ot is szerkesztette, ebben panaszkolja el (1842. január 22-i, 4. számban), hogy a Hirdetőre ráfizette a másik lap hasznát, de olvasó nem akadt, pedig a kávéházaknak és vendégladókának ingyen küldte! Megígéri, ha kétszáz előfizető összegyűl, újra megindítja lapját, mert a nyomda drága és „Qui servit ad altare, ex altari vivat!” — mondja a kor latinos műveltségű olvasóhoz szólva. (Értsd: a szerkesztő is, szeretne megélni!)

De három év alatt sem gyűl össze az óhajtott kétszáz „praenumers” (előfizető). 1844. december 14-en közli másik lapjában, hogy újra indul a hirdető, mert Kóvay István és Daniel István előfizetők gyűjtésére vállalkozott. Valójában 1845–46-ban sem sikerült összetoborozni az áhított kétszázat.

A lap nyelvét tanulmányozva, sok bohokás, nyelvújítási „torzszülött” szót találunk hasábjain. Így a susztart — nem lévén még „cipész” szó, „ciklókös”-nek nevezzük. Az aranyművest „drágáro”-nak, a gyuvált, kissé cikornyásan „zajtalan dörzstapló szeresé”-nek, a temetést „szomor-tény”-nek, a szörnyet pedig „talaj”-nak. S mivel gyakran hirt ad a bálakról, az alarcosbálat „alakos lejtély”-nek mondja. Furesa a végrehajto neve is: „arvesztó biztos”. És különös, hogy a napjainkban úgyáldott „rendezvény” szót „rendezés” értelemben használja.

„Egyveleg” rovatában jobbára külföldi tudományos és társadalmi érdekeségeket közöl. (Így igen érdekes az első, párizsi etheres al-tatásról szóló).

1847–48-tól helvi hírszolgálatá is van. Tüzesetekről, elvesztett tárgyakról és — gondos rovatban — az elhunytakról is ír.

Első helvi lapunk a korai hazai sajtó történetének szempontjából — bátran mondhatjuk — rendkívül értékes.

fuzaybines

regényeivel is. André Gide, a francia irodalom legnagyobb regényírójának nevezi. Függetlenül regényei műfajától és stílusától, mindig önmagát írja meg — saját bevallása szerint nincs fantáziája és mindig konkrétan megtörtént eseményekből meríti témáit. Amikor 1941-ben orvosa azt mondotta, hogy szíve még alig két évig bírja és készüljön fel a halálra, fia számára megírta önéletrajzi regényét, ésintén és sallangmentesen a „Je me souviens”-t (Emlékezem).

Szerencsére orvosa tévedett, azóta írt még vagy másfélszáz regényt — könnyűt és komolyt egyaránt.

ZNOROVSKY ATTILA

Rusalin Muresanu

Őszi dal

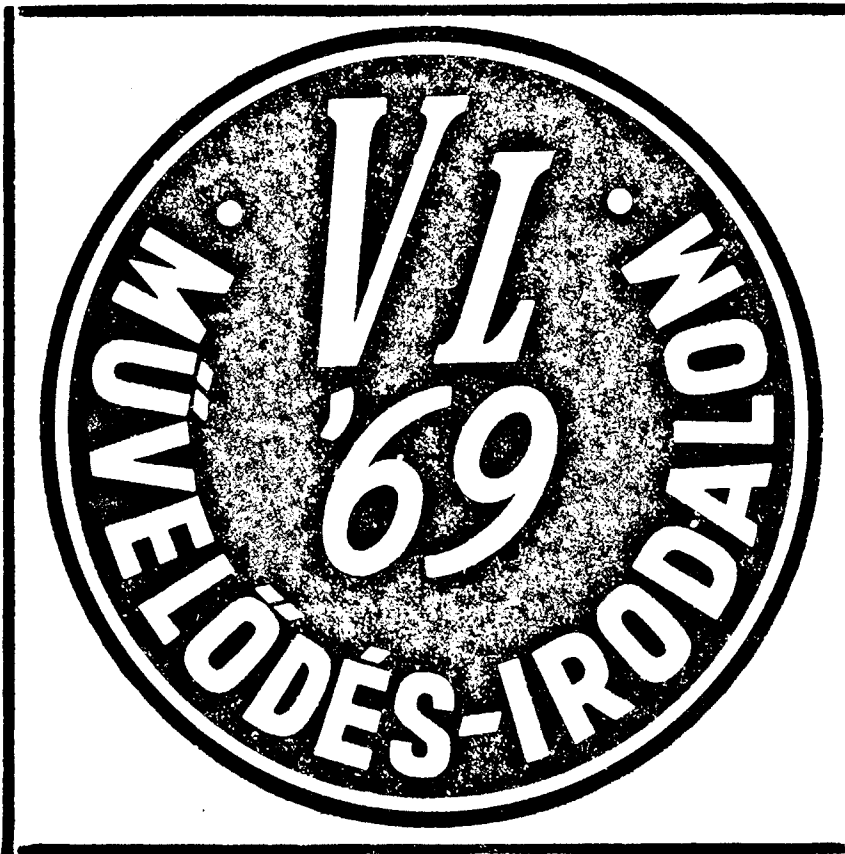
Megyünk a végtelen időben
Egve mint hulló csillagok
Látjuk egy pillanatra a világot
és mosolygunk

Mint Gioconda
A muló időre,
Elmulás ez az időben mint
falevél az agyagban
És utánunk csak fény marad
Melyet otthagytunk a Végtelenek

Harcunkban az
Életért!
És ebből a fényből ég
Az Esthajnalcsillag és a halhatatlan Hold.
MÉSÁROS LASZLO fordítása

Előfizetés

A könyvterjesztő vállalat újra bevezette a könyvterjesztés régi módját, az előfizetést. Egyed-kötetek esetében a könyvek árának egy negyedrét, sorozatok esetében pedig egy kötet árát kell az előfizetőknek előlegezni, melyet aztár az utolsó előlegezett könyv árából vonnak le. Az előfizető a rendelt könyvet, vagy az erre a célra kijelölt könyvtárléban vehetik át, vagy pedig kérésükre postár küldik el nekik. De az utóbbi esetben a postaköltséget is fedezniük kell. Ime néhány azok közül a könyvek közül, melyekre elő lehet fizetni: Kazinczy Ferenc: Fog-sagom naplója; Illyés Gyula: Versek; Csehi Gyula: Kilió és Kalliope (I–II. kötet); Szabó T. Attila nyelvészeti tanulmányai; Tóth Sami monográfiája a nyomdai betűről virágénekekről, székely népi ballada-gyűjtemény stb. Az előfizetésre kijelölt könyvek címjegyzékét, valamint az előfizetéseket felvevő könyvtárak listáját a Cárti noi juliusi száma közli.

Mosonyi ur, a szép, kövér vendéglős, zokogott, s ha részeg volt, oly zengő hangon tudott sírni, hogy a falára meg a biltardasztal is átérte szenvedését, s a borospalackok, likőrös üvegek egymáshoz koccantak; a tulajdonos lovagló ülésben roskadt a székre, fejét karjára hajtotta, mintha az imént még bujdoskát jászolt volna a boldogsággal, amely végképp elrejtőzött előle, és csak sirt, zokogott, sötétkék zakóján meggyújtott hullámok tödültek át, gyűrődéseket hagyva maguk után, közben a keze egyre lejjebb csúszott, ujjait kifeléredve megnyúltak, akár az átforsodott gyertya.

A bömbölésre Beluskáné, a szakácsné, szeméhez nyomkodta köténye szélét a fizekkel mellett, Jana, a takarítolány, a seprűre támaszkodott, és szípgva mozgatta ajkát, csupán Hektor, a pikoló járkált nyugodtan, mintha nemcsak részvételezését akarta mutatni, de a jöködő incselkedés véle, s biztatás illletlen gondolatokra; olykor pedig bandzsítva azt az italos polcot nézegette, melyet a göré lepuccolt az éjszaka. Hiányzott onnan egy Szilágyi Eleonóra-likőr, egy Chartreuse, egy Zwack Unicorn-meg egy féltiteres Cherry Brandy.

Ezeket Mosonyi ur nyelte le,

de a strásából most mégsem önző és meghasonlott lényre fordult ki, mint sok más embernél, aki meredt szemmel, el-elcsúskló hangon zokog, mintha a lába elé akarná öklendezni gyomrát, szívet, tiedjét s talán még az agyát is, melyre szikes joltokként tapadnak a borszállított meg a sörgyarak számlái; az ő strásában nem alkalmi fájdalom vergődött, hanem az emberiség, akit szálakkal csapkod a sors, a bünbessétt világ — hajópincérek, kalandorok s mindenféle egzotikus népjárat, melyeknek testközeliségét szinte az orrában érezte, valahányszor Jawa-likőrt vagy Orientalt ivott...

(Mosonyi ur azért bög, mert kocsmájának nincs oly vonzó neve, mint az átellenben lévő EDES LYUKnak, a KIS PIPÁNAK meg a HÁROM TETUNEK és ezért a csőd fényvetéti.)

Hektor az tmént lesett be hozzá, amikor ő még bömbölt, utána elkacsázott az ajtója, melynek külsőbe izzó fényben virított a kocsmák elején, mint a kigyúlt szeszestűrés szája: az ajtófélfának támaszkodott, s így szolt a szó-dashoz: — Híába ácsorog itt, tata. A göré kolerás.

Bálint Tibor:

Zokogó majom *) (Előjáték)

— Hogyhogy kolerás? Nekem pénz kell, érti?

Hektor kíváncsian nézte a vizelő kancát.

— Hát akkor várjon, amíg kioldul az ostornyél. Engem nem szenitroz. Nekem nyolc.

A fivaros idegesen megkapartu az orrát.

— De hát mi az isten van a fúnók urral?!

Hektor bandzsi szeme mosolyog-ni kezdett.

— Mi lenne? Bög, akár egy zokogó majom.

Mosonyi fölemelkedett a székről, egy keveset még állt, mintha tűnődne, utána azonban akkorát káltott, hogy a bádogpult is fölrengett. Hektor bebilegett hozzá, meglátta, s oly kicsire húzta össze magát, hogy a cipőjének orra, mint két léghelárató gömb, védőn közrefogta arcát, szétlőlt fülét s menekülő szembogarait, melyek-

nek a helyén már csak két zornác-sok fehérség fénylett.

— Mit csinálók én, szaros? — üvöltötte a főnök. — Hogyan sirok, te cipőszáj, te pojáca, aki ágyban igen kicsi vagy, bölcsőben igen nagy?! Hogyan zokogok én, az anyád istent, aki csinált és hordott a hasában, mint a borborturó?!... Keresztülrohanok veled a falon... Felfallak, és kiteszlek a város szélén, hogy a patkányok szagoljanak!... O, te isten csapása, akit rám rohasztott az ég!... Érted maradtak el a törzsvendégek is az üzletből, mert jartatod a potfát és normogsz magadban!... Azt hiszed, a tegnap is nem hallottam, mit ugattál, mikor az ügyész ur rád-szólt, hogy hozz egy soudnyabb (lekkent)? No, laqadd le, monda, hogy nem iazt!... Hazudtol meg rabló gazember, mert rógtón meg-sepmi veled a kocsmát!

Mosonyi ur felkapta a dákót a biltárd asztalról, és a pikoló felé

NEMZETKÖZI ÉLETT

Román-iráni közös közlemény

(Folytatás az I. oldalról)

teremtése irányában, a világbeke-

teremtése irányában, a világbeke-
megoldás érdekében.
Kinyilvánítja, hogy aggodalmát
a vietnami helyzettel kapcsolat-
ban, a két fél kifejezte azt a remé-
nyét, hogy a párizsi értekezleten
Vietnam békejéről folyó tárgyalas-
sok megvalósíthatják a veszélyes
konfliktus metét és a békes
megoldás útjára terelik azt az
1954. évi genfi egyezményeket
alapján, teljes mértékben biztosít-
va a vietnami népnek sorsa szab-
ad, minden külső beavatkozás
nélküli megvalósítását.

A két államfő egyben kifejezte
nyugtalanágát a közel-keleti válsá-
gos helyzettel kapcsolatban és
ugy véli, hogy a Biztonsági Taná-
csnak 1967. november 22-i határozat-
ának alkalmazása lényeges felte-
tele a közel-keleti válság meg-
oldásának.

A két fél a leghatározottabb mó-
don kifejezésre juttatta mely sajná-
latát az Al Akse mecsetet, az
iszlám egyik legnagyobb becsben
tartott kegyhelyének felgyújtása
miatt; a mecsét felgyújtása csak
fokozta a közel-keleti feszültséget.
Kinyilvánították azt az óhajt, hogy
megfelelő intézkedések történjenek
a szenthelyek megvédésére.

Ocsászári Felség Aryamehr sa-
hinsah hangoztatta, hogy az összes
iszlám államoknak az Egyesült
Nemzetek Szervezete közreműkö-
désével sürgősen meg kell kezde-
niük az Al Akse mecsét, az iszlám
egyik legszentebb kegyhelye,
a muzulmán világ első szenthelye
restaurálási munkálatait. Ocsászári
felsége kijelentette, hogy az iráni
muzulmán nép hajlandó kivenni
részét e fontos feladat megvalósí-
tásából.

A megbeszélések során felvető-
dött a leszerelés kérdése is. A két
fél hangsúlyozta, hogy egy általa-
nos leszerelési egyezmény megköté-
se, főleg a nukleáris és termó-
nukleáris fegyverek terén, hatékony
nemzetközi ellenőrzéssel egy-

Megkezdődött az Afrikai Egyszerszer- vezet csúcserkeze- lete

ADDISZ ABEBA (Agerpres).

Szombat délután az etiopiai fő-
városban Houari Boumedienne al-
geriai államfő elnökletével meg-
kezdődött az Afrikai Egyszerszer-
vezet hatodik csúcserkezte.
A szervezet 41 tagállamát 13 állam-
fő, három miniszterelnök, két al-
elnök, 23 miniszter, küldöttek
nagygyűlési képviselők, az érte-
kezleten tíz napirendi pont szere-
pel. A legfontosabb megbeszélésre
kerülő problémák a nigériai há-
ború, a közel-keleti helyzet és az
afrikai kontinens nemzeti felsza-
badító mozgalma. Az értekezlet öt
napig tart.

Sztrájk hullám vonul végig a nyugatnémet acéliparon

BONN. — Mircea Moarcas, a

Agerpres tudósítója közli:
A nyugatnémet acéliparon spon-
tan sztrájk hullám vonul végig, ami
lényegesen súlyosbítja ennek az
iparágak a helyzetét. A munkálta-
tók képviselői hétfőn találkoznak a
szakszervezetek képviselőivel. Az
ipari szakszervezet belüli bi-
zottsága szombat délelőn összeül
Gelsenkirchenben, hogy megvizs-
gálja a helyzetet.

Addisz Abeba

Biafrai nyilatkozatot tettek közzé a nigériai harcok megszüntetésére

Az Addisz Abebában közzétett
biafrai nyilatkozat felhívja az Afri-
kai Egyszerszervezet magas szintű
összejövetelét, hogy tegyen meg-
felelő intézkedéseket a nigériai
harcok megszüntetésére, mert a
konfliktusban álló felek vezetői
csak ebben az esetben ülhettek le
a tárgyalóasztalhoz. Odumegwu
Ojukwu tábornok, a biafrai ható-
ságok vezetője — mutat rá a nyi-
latkozaton — nem távoztat Biafából
amíg a harcok folynak, s csak az
elleneségek kódexek megszüntetése
tenné lehetővé számára, hogy
Addisz Abebában találkozzék Ya-
kubu Gowonnal, a szövetségi kormá-
ny vezetőjével.

Mint ismeretes, Gowon tábornok
az etiopiai fővárosba érkezik, hogy
rész vegyen az Afrikai Egyszerszer-
vezet csúcserkeztén.

bekapcsolva, jelentősen előmozdi-
taná a világ tartós békejének meg-
teremtését.

Az európai helyzetről folytatott
eszmecsere során az Allamtanács
elnöke és Aryamehr sahinsah úgy
vélte, hogy az európai biztonság
megvalósítása az egyik legfonto-
sabb tényező, amely kedvező ha-
tást gyakorolhat az egész nemzet-
közi helyzetre.

A két fél hangsúlyozta annak a
szerepnek a fontosságát, amely az
Egyesült Nemzetek Szervezete
háru a világ békejének és biz-
tonságának fenntartásában, vala-
mint az államok közötti együtt-
működés fejlesztésében és a nem-
zetközi jog normáinak tiszteletben
tartásában.

A két fél egyetértett abban,
hogy az Egyesült Nemzetek Szerve-
zete hatékonyságának növelése-
re, a szervezeten az egyetemes-
ség elvére kell támaszkodnia.

Románia és Irán államfője ki-
nyilvánította rokonszenvét és tel-
jes támogatását a szabadsáért és
függetlenségért harcoló népek
iránt és elítélte minden faj meg-
különböztetést vagy bármely olyan
aktust, amelynek célja új formák-
ban rákényszeríteni a kolonizál-
must a függetlenségüket nemrég
kivívott országokra.

Románia és Irán, elismerve a
népeknek azt a jogát, hogy poli-

tikai és gazdasági függetlenségük
bizonyosságát saját érdekében ak-
nazzák ki országuk természeti e-
rőforrásait, kifejezve támogatását
az Egyesült Nemzetek Szervezeté-
nek e kérdésre vonatkozó határo-
zata iránt.

A két fél kijelentette, hogy Ni-
colae Ceausescu, az Allamta-
nács elnökének irani látogatása és
azok a megbeszélések, amelyeket
a jeles vendég Ocsászári Felség-
vel Aryamehr sahinsahhally folyta-
tott, megerősítettek és bővítettek
a két nép közötti baráti kapcsola-
tokat és együttműködést. A felek
elhatározták, hogy felújítják az
ilyen találkozókat.

Nicolae Ceausescu, Románia
Szocialista Köztársaság Allamta-
nácsának elnöke és felsége kifejez-
te legmélyebb köszönetét Ocsá-
szári Felségüknek, Aryamehr sa-
hinsahnak és Irán Császárnőjének,
valamint az iráni kormányának és
népnek azért a szíves fogadta-
tásért, amelyben őket és a kísere-
tükben lévő személyeket részesít-
tek.

Nicolae Ceausescu, Románia
Szocialista Köztársaság Allamta-
nácsának elnöke és felsége meghív-
ta Ocsászári Felségüket, Aryamehr
sahinsahot és Irán császárnőjét,
hogy tegyenek hivatalos látogatást
Romániában. A meghívást örö-
mmel elfogadták.

Az idei vásáron 29 országból
1659 cég vesz részt. A román ipar
termékeit a Masinexport, Metal-
import, Autotractor és Industrial-
export külkereskedelmi vállalatok
mutatják be.

A vásár kiállítási területe az i-
den csaknem 90 000 négyzetmétert
foglal el. A 13 csarnokon kívül
nyitott kiállítási területeket is be-
rendeztek.

A JAPÁN KOMMUNISTA PÁRT FELHÍVÁSA

TOKIO. — F. Tuu, az Agerpres

tudósítója közli:

A Japán Kommunista Párt fel-
hívást tett közzé koalíciós kormá-
ny alakítására. Az Akahata
című pártlapban közölt
cikk többek között hangsúlyozza:
a mai Japán pártjai haladó vagy
konzervatív politikáját megsza-
bó legfontosabb kritérium az, hogy az
illető pártok hogyan viszonyulnak
a japán-amerikai biztonsági szer-
ződéshez és egy demokratikus ko-

alíciós kormány megalakításához.

A kommunista párt állást foglal

az összes japán demokratikus erők

egységfrontjának megteremtése

mellett. Ebből a célból a kommu-

nista párt együttműködést javasol

a sorra kerülő választásokon a

szocialista párttal, valamint köz-

zös akciókat Okinawa visszadásá-

s a japán-amerikai biztonsági

szerződés megszüntetése érdeké-

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.

ben.